

Sygn. akt I C 318/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Alina Gałęzowska

Protokolant st. sekr. sądowy Marta Kluczyńska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017 r. w Środzie Śląskiej na rozprawie

sprawy z powództwa M. R.

przeciwko Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. na rzecz powoda M. R. kwotę 7 682,83 zł (siedem tysięcy sześćset osiemdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. na rzecz powoda M. R. kwotę 3 475,84 zł (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od strony pozwanej Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej kwotę 2 519,25 zł (dwa tysiące pięćset dziewiętnaście złotych dwadzieścia pięć groszy) tytułem nieopłaconych wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Z/

1. (...)

2. (...)

22 września 2017 r.

UZASADNIENIE

Powód M. R. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. kwoty 6.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 1.090,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 592,83 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdów do placówek medycznych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, a

także zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu wg załączonego spisu kosztów. Szkada odniesiona przez powoda wynika z uczestniczenia w wypadku komunikacyjnym dnia 9 października 2015 r. , którego sprawcą był kierujący samochodem marki S. o nr rej. (...) T. P., za którego odpowiedzialność gwarancyjną ponosi strona pozwana.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu. Strona pozwana przyznała, że w związku ze szkodą z dnia 9 października 2015 r. posiada legitymację bierną w oparciu o art 19 ust. 3 w zw. z art 123 pkt. 1 ustawy z dnia 22 maja 2015 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (DzU nr 124 poz 1152). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) S.A. z siedzibą w W. działając jako nominowany korespondent zagranicznego towarzystwa ubezpieczeń wypłaciła powodowi następujące kwoty: 1.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, 70,00 zł tytułem refundacji zakupu biletu do teatru, 510,00 zł tytułem zwrotu kosztów konsultacji medycznych, 103,79 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, 69,12 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdów. Zdaniem strony pozwanej dalsze roszczenia powoda są zatem nieuzasadnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Powód kierując pojazdem marki A. o nr rej. (...) uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, który miał miejsce na Autostradzie A 4 w dniu 9 października 2015 r. Sprawcą wypadku był kierujący samochodem marki S. o nr rej. (...) T. P., który miał wykupione ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej poza granicami Niemiec. Korespondentem zagranicznego towarzystwa ubezpieczeń na terenie Polski było (...) S.A. z siedzibą w W..

Niesporne

Bezpośrednio po wypadku powód udał się na Izbę Przyjęć Zakładu Opieki Zdrowotnej MSW przy ul. (...) we W. gdzie został zaopatrzony w kołnierz ortopedyczny. Następnie powód został skierowany na Ostry Dyżur Ortopedyczny ze względu na zgłaszany ból odcinka szyjnego kręgosłupa i potylicy. Powód konsultowany był w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym (...) Szpitala (...) z Polikliniką SP ZOZ przy ul. (...) we W., gdzie stwierdzono u powoda kliniczny deficyt przeprostu szyi, palpacyjnie bolesne mięśnie karku i mięsień czworoboczny po stronie lewej. W trakcie badania powód podawał uczucie wzmożonego napięcia mięśni karku z bólem podczas czynnej ruchomości. W badaniu RTG odcinka szyjnego ujawniono spłylenie lordozy szyjnej. W następstwie powyższego rozpoznano u powoda skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa. Zalecono noszenie kołnierza F., kontrolę w poradni ortopedycznej oraz zażywanie leków katadlon, dicloratio. Powód dokonał zakupu przepisanych leków na co wydatkował kwotę 103,79 zł.

Dowody:

pismo Zakładu Opieki Zdrowotnej MSW we W. z dnia 9 października 2015 r. k. 13

karta informacyjna (...) Szpitala (...) z Polikliniką SP ZOZ przy ul. (...) we W. z dnia 10 października 2015 r. k. 14

faktura nr (...) k. 15

dokumentacja medyczna SPZOZ MSW we W. k. 97-113

dokumentacja medyczna (...) Szpitala (...) z Polikliniką SP ZOZ przy ul. (...) we W. k. 132-136

W dniu 20 października 2015 r. powód był konsultowany ortopedycznie w (...) sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) we W.. Powód skarżył się na uczucie ciężkości głowy i ból mięśni karku. W badaniu fizykalnym stwierdzono ból mięśni po stronie lewej i w okolicy międzyłopatkowej przy ruchach i obmacywaniu. Specjalista chirurgii urazowo - ortopedycznej zdiagnozował u powoda skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa. Powód został skierowany na rehabilitację składającą się z krioterapii miejscowej, terapii manualnej i (...). Powód wydatkował na wizytę lekarską kwotę 170 zł, a także wykupił pakiet zabiegów rehabilitacyjnych za kwotę 920 zł.

Dowody:

karta konsultacji ortopedycznej z dnia 20 października 2015 r. k. 16

faktura Vat nr (...) z dnia 20 października 2015 r. k.17

faktura Vat nr (...) z dnia 21 października 2015 r. k.18

W dniu 23 października 2015 r. powód był konsultowany neurologicznie w (...) sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) we W. ze względu na pulsujące bóle głowy okolicy potylicznej promieniujące od kręgosłupa szyjnego. Specjalista neurolog zdiagnozował u powoda skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa oraz objawowe bóle głowy. Zalecono powodowi leki przeciwbólowe D. oraz ponowną kontrolę w poradni neurologicznej w razie nieustąpienia objawów. Powód wydatkował na wizytę lekarską kwotę 170 zł.

Dowody:

karta konsultacji neurologicznej z dnia 23 października 2015 r. k. 19

faktura Vat nr (...) z dnia 23 października 2015 r. k.20

W dniu 28 października 2015 r. powód był konsultowany psychologicznie w (...) sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) we W.. W wyniku konsultacji stwierdzono, że od wypadku towarzyszy powodowi zintensyfikowane odczucie niepewności w sytuacji samodzielnej jazdy samochodem. Za kierownicą powód staje się niespokojny, towarzyszy mu potrzeba zwiększonej czujności, która wydaje się wynikać z naruszonego wypadkiem poczucia bezpieczeństwa. Nieprzewidywalność zachowania innych uczestników ruchu drogowego powoduje uruchomienie odczucia niepokoju i towarzyszące temu napięcie. W wyniku dolegliwości bólowych powód zmuszony jest do rezygnacji z uprawiania sportów, które są bardzo ważnym elementem codziennego funkcjonowania. Wskutek wypadku znacznie naruszone zostało u powoda poczucie kontroli, co uruchamia przeżywanie wzmożonej frustracji. Powypadkowe zakłócenia i utrudnienia w pełnym funkcjonowaniu przyczyniły się do obniżenia jakości życia powoda. Powód wydatkował na konsultację kwotę 170 zł.

Dowody:

karta konsultacji psychologicznej z dnia 28 października 2015 r. k. 21

faktura Vat nr (...) z dnia 28 października 2015 r. k.22

W okresie od 21 października 2015 r. do 3 listopada 2015 r. powód odbył cykl dziesięciu zabiegów rehabilitacyjnych w (...) sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) we W.. W wywiadzie przed rozpoczęciem terapii powód zgłaszał ból mięśni przykręgosłupowych oraz ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa, uczucie promieniowania i drętwienia okolicy międzyłopatkowej. W trakcie rehabilitacji ujawniono u powoda ograniczoną ruchomość wyprostną, zgięciową do boku oraz rotacyjną kręgosłupa szyjnego, bolesność wyrostków kolczastych kręgosłupa oraz bolesność uciskową tkanek miękkich w okolicy karku ze wzmożonym napięciem mięśni czworobocznych i równoległobocznych. Po zakończeniu fizykoterapii nastąpiła poprawa w zakresie ruchomości kręgosłupa szyjnego. Zauważono zmniejszenie się dolegliwości bólowych i neuropochodnych.

Dowody:

karta rehabilitacji powoda k. 23

zaświadczenie z dnia 3 listopada 2015 r. k. 24

W dniu 3 listopada 2015 r. powód był na kontrolnej wizycie u lekarza ortopedy w (...) sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) we W.. W trakcie badania nie stwierdzono ograniczenia ruchomości odcinka szyjnego i bólu przy ruchach i obmacywaniu. Stwierdzono zakończenie leczenia i rehabilitacji.

Dowody:

karta informacyjna konsultacji ortopedycznej z dnia 3 listopada 2015 r. k. 25

faktura vat nr (...) z dnia 3 listopada 2015 r. k. 26

Powód dojeżdżał samochodem zastępczym marki F. (...) poj. 1560 cm do kliniki (...) we W. przy ul. (...) w celu konsultacji medycznych i rehabilitacji z w dniach 20 października 2015 r., 21 październik 2015 r., 22 października 2015 r., 23 października 2015 r., 26 października 2015 r., 27 października 2015 r., 28 października 2015 r., 29 października 2015 r., 30 października 2015 r., 2 listopada 2015 r., 3 listopada 2015 r. Odległość z miejsca zamieszkania powoda B. ul. (...) do W. ul. (...) wynosi 36 km.

Dowody:

oświadczenie powoda z dnia 17 listopada 2015 r. k. 27

zeznania świadka W. B. k. 57

W dniu zdarzenia powód był (...) Politechniki (...) na kierunku Automatyka Robotyka oraz kierunku informatyka. Po wypadku przez okres dwóch tygodni powód nosił kołnierz ortopedyczny. Po kolizji powód opuszczał znaczną część zajęć ze względu na odczuwane dolegliwości bólowe, leczenie i rehabilitację. Z powodu poważnych zaległości powód zrezygnował z drugiego kierunku studiów. Problemy z nauką wywoływały u powoda silny stres i poczucie bezradności. Po wypadku powód bał się prowadzić samochód. Zrezygnował z ćwiczeń na siłowni albowiem nie mógł podnosić ciężkich przedmiotów. Przed wypadkiem powód był aktywnym młodym mężczyzną, uczęszczał trzy razy w tygodniu na siłownię, jeździł na motorze, pomagał rodzicom w pracach w ogrodzie i przy remontach.

Dowody:

zeznania świadka K. R. k. 57

zeznania świadka P. W. k. 57

zeznania świadka W. B. k. 57

zeznania świadka W. K. k. 57

Pismem z dnia 20 listopada 2015 r. powód zgłosił szkodę stronie pozwanej wzywając do zapłaty zadośćuczynienia i odszkodowania za krzywdę spowodowaną wypadkiem.

Decyzją z dnia 8 lutego 2016 r. korespondent zagranicznego ubezpieczyciela (...) S.A. z siedzibą w W. przyznał powodowi kwotę 1.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia, kwotę 613,79 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, kwotę 69,12 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów oraz kwotę 70,00 zł tytułem zwrotu kosztów biletu do teatru.

Dowody:

pismo powoda z dnia 20 listopada 2015 r. w aktach szkody

decyzja z dnia 8 lutego 2016 r. w aktach szkody

W dniu 13 kwietnia 2016 r. powód był konsultowany przez specjalistę neurologa w (...) sp. z o.o. w Ś. ze względu na bóle szyi, przeczulicę, zaburzenia neurologiczne obejmujące powierzchnię brzucha, pleców, a szczególnie szyję i rękę

lewą. Wykonane w dniu 21 kwietnia 2016 r. badanie MR głowy nie wykazało patologicznych zmian ogniskowych w mózgowiu. Obraz mózgowia i przestrzeni płynowych wewnątrzczaszkowych w granicach normy. W dniu 26 kwietnia 2016 r. powód udał się do Zakładu Usług Medycznych w K. ze względu na bóle głowy i drętwienie kończyn górnych. Otrzymał skierowanie do poradni ortopedycznej. Powód w dniu 29 kwietnia 2016 r. był ponownie konsultowany neurologicznie w (...) sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) we W. ze wskazaniem dalszego leczenia ortopedycznego i neurologicznego ze względu na objawy podrażnienia odcinka szyjnego kręgosłupa. W dniu 10 maja 2016 r. powód był konsultowany przez specjalistę neurochirurga w (...) we W. ze względu na przeculicę lewej połowy ciała, drętwienie palców IV i V ręki lewej. W badaniu przedmiotowym twierdzono przeculicę na całym lewym przedramieniu i w obrębie ręki lewej o największym nasileniu w palcach IV i V. Zalecono wykonywanie ćwiczeń wzmacniających mięśnie szyi i karku. W razie nasilenia się dolegliwości wskazana dalsza diagnostyka neurologiczna.

Dowody:

informacja dla lekarza kierującego z dnia 13 kwietnia 2016 r. k. 62

wynik badania MR głowy z dnia 21 kwietnia 2016 r. k. 63

skierowanie do poradni specjalistycznej z dnia 26 kwietnia 2016 r. k. 61

informacja dla lekarza kierującego z dnia 29 kwietnia 2016 r. k. 60

informacja (...) we W. z dnia 10 maja 2016 r. k. 65

dokumentacja medyczna (...) sp. z o.o. k. 124-126

dokumentacja medyczna Zakładu Usług Medycznych w K. k. 154-158

Biegli z zakresu psychiatrii i psychologii stwierdzili, że na skutek zdarzenia z dnia 9 października 2015 r. powód przeżył miernie nasilony stan napięcia, frustracji i przemijającej utraty poczucia bezpieczeństwa, które nie wyczerpuje znamion zaburzenia i jest prawidłową reakcją na stresującą sytuację. Nie wystąpiły u powoda zaburzenia adaptacyjne, zaburzenia poznawcze ani zaburzenia depresyjne. Zdarzenie z dnia 9 października 2015 r. wpłynęło jednak destrukcyjnie na jego życie osobiste i społeczne ograniczając swobodę poruszania się samochodem przez czas przyjmowania leków zmniejszających napięcie mięśni, zmusiło go do istotnej korekty celów i planów życiowych, rezygnacji ze studiowania na drugim kierunku oraz uprawiania sportu, co najpewniej nie nastąpiłoby gdyby w przedmiotowym wypadku nie uczestniczył. Nie ma podstaw do stwierdzenia, iż powód doznał trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z przyczyn zaburzeń natury psychicznej. Powód nie wymagał konsultacji bądź leczenia specjalisty z zakresu psychiatrii lub psychologii. W reakcji na stres okazały się wystarczające osobiste umiejętności zaradcze oraz wsparcie osób bliskich.

Dowód:

opinia biegłych z zakresu psychiatrii O. P. i z zakresu psychologii B. D. k. 164-169

Biegli sądowi z zakresu ortopedii i neurologii rozpoznali u powoda stan po skręceniu kręgosłupa szyjnego, który nie spowodował długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Uraz jakiego doznał powód był typowym urazem bezwładnościowym aparatu więzadłowo-mięśniowego. Urazy kręgosłupa typu smagnięcia biczem zawsze wywołują zespoły bólowe na skutek nadmiernego rozciągnięcia czy rozerwania aparatu więzadłowo-torebkowego. Powód przez okres około trzech tygodni miał znacznie ograniczoną sprawność ze względu na silne bóle i konieczność stosowania kołnierza ortopedycznego. Każda czynność związana z samoobsługą sprawiała powodowi trudność, wskazana była pomoc osób trzecich przy ubieraniu się, myciu i przygotowaniu posiłków. Powód nie powinien w tym czasie pracować ani prowadzić żadnej aktywności fizycznej. Koszty leczenia poniesione przez powoda pozostają w związku przyczynowym z przedmiotowym wypadkiem. Funkcjonowanie powoda na co dzień nie jest obecnie w żadnym stopniu ograniczone. Obecne dolegliwości kręgosłupa mają pośredni związek z urazem, poza tym w badaniu przedmiotowym

kręgosłup nie wykazuje odchyień od stanu prawidłowego. Rokowania dla pełnego odzyskania sprawności organizmu są pomyślne. Rokowania co do wypełniania przez powoda normalnych funkcji społecznych i rodzinnych, korzystania z rozrywek i sportów są także korzystne. Powód może uprawiać każdy sport bez ograniczeń.

Dowód:

opinia biegłych z zakresu ortopedii S. L. i z zakresu neurologii J. W. k. 183-189

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 123 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych Dz.U. 2003 Nr 124 poz. 1152 biuro odpowiada za szkody będące następstwem wypadków, które miały miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe są sygnatariuszami Porozumienia Wielostronnego. Zgodnie z art. 19 ust 3 w/w ustawy poszkodowany może dochodzić roszczeń bezpośrednio od Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w przypadkach, o których mowa w art. 123.

Strona pozwana przyznała, że w związku ze szkodą z dnia 9 października 2015 r. posiada legitymację bierną w oparciu o art 19 ust. 3 w zw. z art 123 pkt. 1 ustawy z dnia .22 maja 2015 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (DzU nr 124 poz 1152), zakwestionowała natomiast roszczenie powoda co do wysokości.

Zgodnie z art. 445 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Konstrukcja art. 445 k.c. oparta jest na trzech przesłankach. Po pierwsze zadośćuczynienie pieniężne Sąd może przyznać poszkodowanemu wyłącznie w wypadkach wskazanych w ustawie (art. 444 k.c.). Oznacza to, że przyznanie zadośćuczynienia pieniężnego możliwe jest wyjątkowo; zasadą jest bowiem, że naprawieniu podlega szkoda majątkowa. Po drugie ograniczenie stosowania zadośćuczynienia pieniężnego, jako formy naprawienia krzywdy, odnosi się do odpowiedzialności deliktowej. Po trzecie zasadą jest fakultatywność zadośćuczynienia pieniężnego, co oznacza, że jego przyznanie nie jest obligatoryjne nawet w razie zaistnienia krzywdy i zależy w konkretnym przypadku od uznania oraz oceny Sądu.

Uszkodzenie ciała w rozumieniu art. 444 k.c. polega na naruszeniu integralności fizycznej człowieka – zarówno jeśli chodzi o powłokę cielesną, jak i tkanki i narządy wewnętrzne (rany, złamania). Rozstrój zdrowia natomiast wyraża się w zakłóceniu funkcjonowania poszczególnych organów bez ich widocznego uszkodzenia (np. nerwice).

Niewątpliwie powód w wyniku wypadku z dnia 9 października 2015 r. doznał skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa tj. uszkodzeń ciała w rozumieniu art. 444 k.c. Rozpoznanie powyższego urazu, jak również fakt istnienia związku przyczynowego pomiędzy skutkiem w postaci skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, a deliktem sprawcy wypadku został potwierdzony przedłożoną przez powoda dokumentacją medyczną, opinią biegłych sądowych z zakresu ortopedii S. L. i neurologii J. W., a także zeznaniami świadków K. R., P. W., W. B., W. K.. U powoda ujawniono również stan napięcia, frustracji i przemijającej utraty poczucia bezpieczeństwa potwierdzony opinią biegłych z zakresu psychiatrii O. P. i z zakresu psychologii B. D..

Powyższe dowody Sąd uznał za spójne i logiczne, a przez to wiarygodne. Sąd podzielił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii S. L. i neurologii J. W. oraz zakresu psychiatrii O. P. i z zakresu psychologii B. D. jako fachowy i przekonujący. Dokonując oceny opinii biegłych, Sąd uwzględnił właściwe dla jej oceny kryteria zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Opinie biegłych

zawierają uzasadnienie ostatecznych wniosków, sformułowane zostały w sposób przystępny i zrozumiały dla osób nieposiadających wiadomości specjalnych. Opinie nie były również kwestionowane przez strony.

Okoliczności te uzasadniały słuszność roszczeń powoda co do zasady. Pozostawało zatem rozważyć wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia w świetle kryteriów ukształtowanych w orzecznictwie. Na rozmiar krzywdy, a w konsekwencji wysokość zadośćuczynienia, składają się cierpienia fizyczne i psychiczne, których rodzaj, natężenie i czas trwania należy każdorazowo określić w okolicznościach konkretnej sprawy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 21 lutego 2007 r. I A Ca 1146/06 LEX nr 446225). Przy określaniu wysokości zadośćuczynienia należało uwzględnić wszystkie elementy krzywdy łącznie z tymi, które mogą ujawnić się w przyszłości, takie jak: nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, leczenia, rehabilitacji, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia, konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu prywatnym i społecznym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r. sygn. akt II UKN 681/98); cierpienia fizyczne i psychiczne, aktualne warunki i przeciętną stopę życiową społeczeństwa, która związana jest z miejscem zamieszkania, zamożnością społeczeństwa, przemiany gospodarcze w danym kraju – standard życia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 1984 r., sygn. akt I CR 407/83, z dnia 22 kwietnia 1985 r., sygn. akt II CR 94/95), poczucie bezradności życiowej, jego widoki i możliwości w przyszłości, niemożność wykonywania pracy, korzystania z rozrywek (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1975 r., sygn. akt I CR 862/75), sytuację życiową ofiary wypadku przed jego zaistnieniem i po jego zaistnieniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 września 1977 r., sygn. akt II PR 257/70), wiek i płeć poszkodowanego, wyłączenie poszkodowanego z normalnego życia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 1977 r., sygn. akt II CR 266/77, z dnia 9 marca 1973 r., sygn. akt I CR 55/73).

Zdaniem Sądu, uwzględniając wszelkie powyższe kryteria, zasadne będzie przyznanie powodowi dalszego zadośćuczynienia w wysokości 6.000,00 zł. W ocenie Sądu wysokość przyznanego zadośćuczynienia jest odpowiednia i wyczerpuje w całości roszczenia powoda z tego tytułu. Wysokość zadośćuczynienia uwzględnia rodzaj doznanych obrażeń ciała, długotrwałość leczenia i rehabilitacji, nasilenie cierpień, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia, konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu prywatnym i zawodowym powoda, wiek i płeć powoda, a także fakt wyłączenia powoda z normalnego życia przez okres kilku miesięcy.

Powód w wyniku wypadku doznał urazu z mechanizmu „smgnięcia biczem”. Urazy kręgosłupa typu smgnięcia biczem zawsze wywołują zespoły bólowe na skutek nadmiernego rozciągnięcia czy rozerwania aparatu więzadłowo-torebkowego. Powód przez okres około trzech tygodni miał znacznie ograniczoną sprawność ze względu na silne bóle i konieczność stosowania kołnierza ortopedycznego. Każda czynność związana z samoobsługą sprawiała powodowi trudność, wskazana była pomoc osób trzecich przy ubieraniu się, myciu i przygotowaniu posiłków. Powód nie powinien w tym czasie pracować ani prowadzić żadnej aktywności fizycznej. Dodatkowo zauważyć należy, że powód na skutek zdarzenia z dnia 9 października 2015 r. przeżył nasilony stan napięcia, frustracji i przemijającej utraty poczucia bezpieczeństwa. Zdarzenie to wpłynęło destrukcyjnie na jego życie osobiste i społeczne ograniczając swobodę poruszania się samochodem przez czas przyjmowania leków zmniejszających napięcie mięśni, zmusiły go do istotnej korekty celów i planów życiowych, rezygnacji ze studiowania na drugim kierunku oraz uprawiania sportu. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia należało uwzględnić także okoliczność, że przed wypadkiem powód był osobą młodą, sprawną fizycznie, aktywną ruchowo. Po wypadku powód odczuwał silne dolegliwości w okolicach szyi, dokuczały mu bóle głowy oraz sztywnienia karku. Powód zmuszony był znacznie ograniczyć aktywność fizyczną. Doznane urazy utrudniały mu udział w obowiązkowych zajęciach na studiach oraz zaliczanie egzaminów.

Rolą zadośćuczynienia jest złagodzenie doznanej niewymiernej krzywdy poprzez wypłacenie nie nadmiernej, lecz odpowiedniej sumy, w stosunku do doznanej krzywdy. Ustalenie jej wysokości powinno być, jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, dokonane w ramach rozsądnych granic, odpowiadających aktualnym warunkom i sytuacji majątkowej społeczeństwa przy uwzględnieniu, iż wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Zadośćuczynienie w kwocie 6.000,00 zł obok już wypłaconej z tego tytułu kwoty 1.500,00 zł pozwoli powodowi zrekompensować krzywdę, jakiej doznał w wyniku wypadku, nie będzie przy tym prowadzić do bezzasadnego wzbogacenia powoda.

Roszczenia powoda w zakresie zwrotu kosztów leczenia i przejazdu do placówek medycznych znajdowało uzasadnienie w treści art. 444§1 k.c. zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Odszkodowanie przewidziane w art. 444 § 1 k.c. obejmuje wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia jeżeli są konieczne i celowe. Należą do nich koszty leczenia (pobytu w szpitalu, konsultacji lekarskich, pomocy pielęgniarskiej, koszty lekarstw), koszty specjalnego odżywiania, nabycia protez, wydatki związane z przewozem chorego do specjalistów i na zabiegi, koszty zabiegów rehabilitacyjnych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 1981 r. I CR 455/80 OSPiKA 1981 poz 223, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 1973 r. II CR 365/73 OSNCP 1974 nr 9 poz 147).

W ocenie Sądu uzasadnione jest żądanie zwrotu kosztów usług medycznych udzielonych w ramach prywatnych zakładów opieki zdrowotnej ze względu na powszechnie znany długi termin oczekiwania na wizytę u specjalisty w ramach świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, tym samym mogący skutkować pogorszeniem się stanu zdrowa pacjenta. Całkowity koszt opłaconych przez powoda wizyt lekarskich, wydatków na rehabilitację wyniósł 1.703,79 zł zaś ubezpieczyciel wypłacił z tego tytułu kwotę 613,79 zł dlatego za zasadne należało uznać żądanie zasądzenia kwoty 1.090,00 zł. Koszty te wynikają z przedstawionych przez powoda faktur imiennych i rachunków oraz należało je uznać za celowe i konieczne.

Za zasadne należało uznać także roszczenie powoda w zakresie żądania zwrotu kosztów przejazdów na konsultacje medyczne i rehabilitację zgodnie z załączoną specyfikacją w łącznej kwocie 592,83 zł. Nie można podzielić zarzutu strony pozwanej o braku odpowiedniego udokumentowania poniesionych wydatków zwłaszcza w sytuacji, gdy wskazanym przez powoda przejazdom odpowiadają daty udzielonych konsultacji lekarskich i zabiegów rehabilitacyjnych. O tym zaś, że powód pokonywał trasę samochodem zeznała świadek W. B.. Wysokość przyznanych kosztów z tego tytułu odpowiada iloczynowi ilości kilometrów i stawki za kilometr przewidzianej w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29.01.2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej. (DzU z 2013 poz 167)

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych i art 481 k.c. Zgodnie z przywołanym przepisem zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powód domagał się zasądzenia należnego zadośćuczynienia i odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Nie jest sporne, że powód zgłosił szkodę i zażądał wypłaty zadośćuczynienia i odszkodowania pismem z dnia 20 listopada 2015 r., które zostało odebrane w dniu 27 listopada 2015 r. Mając zatem na uwadze ustawowy termin 30 dni na przeprowadzenie procesu likwidacji szkody przez korespondenta zagranicznego ubezpieczyciela postępowanie winno być zakończone w dniu 27 grudnia 2015 r. co uzasadnia naliczanie odsetek ustawowych od kwot dochodzonych pozwem od dnia następnego tj. od dnia 28 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. a odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu oparto na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na kwotę 3.475,84 zł zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powoda składa się opłata od pozwu w kwocie 385,00 zł, kwota 2.417,00 zł kosztów zastępstwa procesowego, kwota 500 zł zaliczki na wydatki, kwota 173,84 zł kosztów dojazdu na rozprawę w dniach 20 maja 2016 r. i 22 września 2017 r.(4x 42 km x 0,8358 zł). Wysokość kosztów zastępstwa procesowego wynika z § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (.Dz. U. z 5 listopada 2015 r. poz 1800).

Jednocześnie Sąd nakazał na podstawie art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w zw. z art. 98 k.p.c. stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.519,25 zł tytułem wydatków na opinię biegłych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.